

foranstaltninger ikke kan sikre opfyldelsen af formålet, og isolation må alene anvendes, hvis det er påkrævet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Rigspolitiet har oplyst, at frihedsberøvelse i isolation aldrig anvendes i forbindelse med frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36. Bestemmelsen vedrørende frihedsberøvelse i isolation har heller ikke været bragt i anvendelse i de fire konkrete sager vedrørende frihedsberøvelse af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed.

2.8.2.2. Brev- og besøgskontrol

Udlændingelovens § 37 d omhandler besøgskontrol og § 37 e omhandler brevkontrol.

Brev- og besøgskontrol blev ifølge bemærkningerne til lov nr. 421 af 1. juni 1994 tidligere anvendt over for udlændinge, hvis dette var konkret begrundet i den efterforskning, der fandt sted for at tilvejebringe det fornødne beslutningsgrundlag i udlændingesagen. Brev- og besøgskontrol anvendtes herefter bl.a. over for uidentificerede asylansøgere og/eller asylansøgere, hvis rejserute eller færdens i øvrigt var genstand for en nærmere efterforskning, og hvor efterforskningen vil kunne påvirkes eller modarbejdes. Ved lov nr. 425 af 31. maj 2000 blev adgangen til besøgs- og brevkontrol af frihedsberøvede udlændinge udvidet til også at gælde frihedsberøvede udlændinge i udsendelsesfasen.

Indgrebene i udlændingelovens §§ 37 d og 37 e må alene anvendes, såfremt de er proportionale i forhold til formålet, og indgrebenes opretholdelse er underlagt domstolskontrol.

Rigspolitiet har iværksat besøgskontrol i de fire sager, hvor frihedsberøvelse har været anvendt over for udlændinge, der er udvist i medfør af udlændingelovens § 25, nr. 1.

Rigspolitiet har i én sag har tilbageholdt to breve under henvisning til, at Rigspolitiets indhentelse af oplysninger samt effektivering af en eventuel udvisning ikke skulle vanskeliggøres ved, at udlændingen havde mulighed for ad andre kanaler »på ulovlig vis« at påvirke de danske myndigheders afgørelser og dispositioner. Byretten godkendte i begge tilfælde tilbageholdelsen.

2.8.2.3. Dørlukning

Ved en domstolsprøvelse af en administrativ frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 foregår behandlingen i den civile retsplejes former, jf. retsple-

jelovens kapitel 43 a. Hjemlen til dørlukning skal derfor findes i retsplejelovens § 29.

Da behandlingen af en sag om prøvelse af en administrativ frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 ikke er en straffesag, må alene retsplejelovens § 29, stk. 1 og 2, antages at kunne finde anvendelse som hjemmel for dørlukning. Østre Landsret har således i én kendelse truffet afgørelse om, at retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4, ikke kan anvendes i en sag vedrørende frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, jf. § 37. Østre Landsret udtalte, at adgangen til dørlukning efter de angivne bestemmelser (retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4) ikke finder anvendelse på et tilfælde som det foreliggende, hvor den pågældende ikke er sigtet i en straffesag.

Rigspolitiet har i forbindelse med arbejdsgruppens arbejde oplyst, at Rigspolitiet under domstolsprøvelse i to sager har begæret dørlukning under henvisning til statens forhold til fremmede magter, jf. retsplejelovens § 29, stk. 1, nr. 2. Byretten tog begæringen til følge ved det første retsmøde i begge sager. I forbindelse med et retsmøde om en forlængelse af frihedsberøvelsen i en af sagerne, afviste dommeren imidlertid at lukke dørene under henvisning til, at der ikke skulle ske en drøftelse af eller redegøres for grundlaget for udlændingemyndighedernes afgørelse om udvisning.

Denne afgørelse blev af Rigspolitiet kæret til landsretten. Rigspolitiet henviste i et kæreskrift til landsretten til sagens karakter og de særlige hensyn, der ligger bagved bestemmelsen i udlændingelovens § 45 b. Der blev endvidere henvist til, at grundlaget for vurderingen af, at udlændingen er til fare for statens sikkerhed, bl.a. var tilvejebragt i samarbejde med udenlandske efterretningstjenester, og at disse myndigheders efterforskning vil kunne blive betydeligt vanskeliggjort, hvis det kom til offentlighedens kendskab, at Danmark nu havde tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag til, at integrationsministeren havde vurderet, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Kæremålet blev imidlertid afvist under henvisning til, at Rigspolitiet ikke havde redegjort nærmere for de forhold, der dannede baggrund for begæringen.

Der foreligger således ikke en entydig praksis for så vidt angår dørlukning.

2.8.2.4. Navneforbud

Der kan nedlægges navneforbud efter retsplejelovens § 473. Rigspolitiet har i forbindelse med arbejdsgruppens arbejde oplyst, at bestemmelsen – på begæring af den beskikkede advokat – har været bragt i anvendelse i to sager.